

Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2019 - 525

Doknr.
661256

Dato
19-02-2019

Folketingets Social-, indenrigs- og Børneudvalg har d. 23. januar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 253 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 253:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke regler der skærmer borgere med midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne mod at være nødsaget til at modtage hjælp til hhv. praktiske eller personlige opgaver fra deres kolleger på en arbejdsplads ifm. at kunne klare arbejdsdagen? Spørgsmålet stilles i forlængelse af åbent samråd den 17. januar om kommunernes tildeling af BPA-ordninger til borgere med handicap og deres tilknytning til arbejdsmarkedet, jf. samrådsspørgsmålene H og I (alm. del).”

Svar:

Det er kommunens ansvar at sikre, at borgere, der søger om hjælp efter serviceloven, også får den hjælp, der modsvarer deres samlede hjælpebehov.

Såfremt en borger er blevet visiteret til en BPA-ordning efter servicelovens § 96, så har den pågældende ret til at få hjælp til personlig pleje, løsning af praktiske opgaver, overvågning og ledsagelse uden for hjemmet, herunder når den pågældende er på arbejde.

Det er en forudsætning, at hjælpen og støtten uden for hjemmet alene dækker det behov for hjælp, der er omfattet af servicelovens § 96.

Kommunerne er således i hvert enkelt tilfælde forpligtede til at træffe afgørelse om hjælp og støtte efter servicelovens § 96 på baggrund af en konkret og individuel vurdering af en borgers samlede behov for hjælp både i og uden for hjemmet.

Såfremt behovet for hjælp efter serviceloven og anden lovgivning, herunder f.eks. beskæftigelseslovgivningen, overlapper, så er der intet til hinder for, at udgifterne deles, når hjælpen kan ydes af én hjælper, herunder f.eks. på arbejdspladsen.

Med venlig hilsen
Mai Mercado